

Olv.: Iz 49,14-15 – 1Kor 4,1-5 – Mt 6,24-34

Bizalom a gondviselésben

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! Dicsértessék a Jézus Krisztus! Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében! Majdnem azzal kezdtem, hogy **dicsőség az Istennek!** Valóban dicsőség az Istennek, akit dicsérünk, aki ezt a gyönyörűségesen szép, fényes mai napot ajándékozza nekünk. Fontosak ezek a biztatások nekünk, hiszen sötétségben nem lehet élni! A sötétség bezár, a világosság kinyit bennünket Isten felé is talán, reményeim szerint egymás felé is! Minden vasárnap kicsit nyitás is! Korunk egyik népbetegsége a stressz. Tele vagyunk szorongással, határidőkkel, bizonytalansággal, anyagi, munkahelyi, családi gondokkal.

A gyorsaságnak is megszállottai vagyunk!

Gyors étterem, gyors kapcsolat, gyors internet, mobilkapcsolat.
Mintha meg se tudnánk állni! Kevésszer gondolunk arra,
hogyminden valamiképpen valójában a sötétségbe visz!

Ezt a szentmisét **meghalt Tamás** testvérünkért ajánljuk fel. Mindig örömmel és szívesen imádkozom érte és nagy értékeléssel felesége irányába is, aki rendszeresen, következetesen és tudatosan ápolja férje emlékét, a vele való kapcsolatát! Ez is kimúlt a mai világból! Emberek egyedül maradnak, már a második napon keresik, hogy kivel kössék össze az életüket öregségükben is! Nehogy elfogyjon ebből a világból a hűségnek és az összetartozásnak ez a csodálatos ajándéka! A mai vasárnapon országos gyűjtés is van **a katolikus iskolák javára.**

Most valóban álljunk meg!

Gondoljunk Istenre, akivel a mai világ kapcsolata eléggé meggyengült!
Gondoljunk egymásra, mert az egymással való kapcsolatunk is mintha elidegenedett volna!
Építsük fel újra az életünket Istennel és egymással!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Az elmúlt hetekben, a legutolsó napokban is több vendégünk járt itt Magyarországon Közel-Keletről, Irakból, Szíriából és a Szír Ortodox Pátriárka azt a kérdést vetette föl: Van-e jövője a kereszténységnek Kis-Ázsiában? Válaszolt is! Kis-Ázsiában a keresztényeknek kb. 60-80 százalékát végezték ki, vagy üldözték el! Föltette a kérdést:

***Van-e jövője a kereszténységnek ott Kis-Ázsiában,
ahol a kereszténység bölcsője ringott?***

Az elmúlt napokban ünnepeltük szmirnai Szent Polkárpot, a mai Izmir város volt annak idején Szmirna, az apostoli kor keresztény közösségei ott szerveződtek. Éppen elég lelkiismeret-furdalásunk lehet, mert magukra hagytuk őket, ami vagy azt jelenti, hogy közömbösek vagyunk, vagy azt jelenti, hogy erőtlenekek vagyunk. Most kicsit kapkodunk.

Annak örülök, hogy ennek az elvilágiasodott európai kereszténységnek Magyarország megint egy villanásnyi fényt nyitott! Minket az foglalkoztat:

Van-e jövője a kereszténységnek elsősorban Európában?

A mai vasárnap mintha erre akarna válaszolni! Nem mondhatunk le a kereszténység jövőjéről azért, mert nem mondhatunk le az emberről! Nem mondhatunk le az Isten teremtette világról!

***A kérdés az: Visszahozható-e a lelkiismeret parancsa?
A kérdés az: Újra jelenvalóvá lehet-e tenni az erkölcsösség értékét?***

Akik az **elmúlt vasárnapokon** itt voltak, azok tanúi lehetnek annak, hogy vasárnapról-vasárnapra igyekeztem elmékedésekben fölépíteni egy eszmei keresztény rendszert, olyan keresztény életmódot, életvitelt, amely küldetését betöltheti még ma is! Az volt a tervem, - mire elérkezik a nagybőjt, szerdán már hamvazószerda lesz – hogy a mai vasárnapkal ez a gondolat sor a végére jut, a mai üzenet ráteszi a koronát erre a próbálkozásra, erre a gondolat sorra! Sok mindenről szó volt, a lényeg, hogy azt a fontos következtetést levontam, amiről olyan keveset hallunk:

***A keresztény élet az emberi élet!
Egyetlen eszmei rendszer sem annyira emberi,
mint a keresztény!***

Aki rossz keresztény, az rossz ember is! Ebből a szemszögből nézve - ahogy azt megfogalmaztuk - **a keresztény élet az emberi élet - nem önkéntes jellegű!** Emberhez méltó életet élni nem azt jelenti, hogy hát, ha, talán, próbálkozunk! Az élet nem ilyen! **Az élet tárgyszerű!** Tényekről van szó és az embernek ezek közepette kell helytállni! Nem arról van szó, hogy ezt is lehet választani, azt is lehet választani! Nem! Csak az értékeket lehet választani! A többi zsákutca.

Mindennek lelkiismereti háttere van! Lelkiismereti háttér nélkül nincs értékrend! Lelkiismereti háttér nélkül nincs következetesség! A lelkiismeret kérdését a mai vasárnap megint fölhozza és mellé odateszi az erkölcsiség kérdését. Ezt a két értéket szeretném most, nagybőjt előtti utolsó vasárnapon egymás mellé helyezni.

Ismétlésképpen. A lelkiismeret azt jelenti, hogy az embernek van felelősségtudata!

A lelkiismeret a fölsimert felelősségtudat!
Felelősek vagyunk a világért, ránk bízta az Isten!
Gondolkodjunk el, hogy mennyire vagyunk felelősek?
Felelősek vagyunk egymásért! Gondolkodjunk el azon is,
hogy mekkora a felelősségünk egymásért? Ez az emberi kapcsolatok világa.

A lelkiismeretes ember **normális**, normák szerint él,
értékekhez ragaszkodik, értékekhez köti az életét!
Aki ezt nem vállalja, az törvény fölötti, öntörvényű, **abnormális!**

A lelkiismeret kérdéséről a mai vasárnap **az erkölcsösség kérdését** állítja a középpontba! Mit jelent az erkölcs? Az erkölcs azt jelenti, hogy az ember eljutott odáig, hogy meg tudja különböztetni az értékeket egymástól. **Vannak ideig való értékek,** vannak e világi értékek és

vannak örök érvényű értékek, mindig érvényes értékek. Az erkölcsös ember törekszik az erkölcsös életre, az értékek mentén alakítja az életét!

Múlt vasárnap beszéltem arról, hogy ***az állatok beleélnek a világba***, az ember viszont reflektál magára, ***az ember formálja és alakítja az életét!*** A mindenséggel mérd magad! – mondja József Attila. Ezt a gondolatot nem csupán a keresztényeknek szánta, ezt az embereknek szánta. A mindenséggel mérd magad! Ennél kevesebbrel nem lehet megelégedni! Aki ezt félreteszi, az föladta! A Biblia József Attila mondatát így fogalmazza meg:

Legyetek tökéletesek, amint a ti mennyei Atyátok tökéletes!

Van-e jövője a kereszténységnek

A mai vasárnap azt a kérdést kell tisztázni magunkban: van-e jövőnk? Van-e jövője a kereszténységnek? A lelkiismeretes, erkölcsös embereknek lehet keresztény jövője! Ez majdnem, hogy eltűnt teljesen a világunkból, azért jutottunk oda, ahol vagyunk!

A keresztény emberek jövőjétől függ az emberiség jövője is!

Elszakadtunk az Istentől és embertelenné váltak az emberi kapcsolataink! Ritka értékek, amikor az emberi kapcsolatok emberarcúak, tehát a jövőnk valójában ezen múlik. Azt a kérdést kellene fölvetni magunknak, hogy gondatlanul, vagy gondtalanul akarunk-e élni?

A gondatlan ember

Beleél a világba, minden órának szakítsd le virágát. A gondatlan ember csak a pillanatnak él. A gondatlan ember nem törődik azzal, hogyan néz ki a föld. Felelősség a teremtet világért! Nem törődik a másik ember helyzetével és sorsával!

A gondtalan ember

Az örök értékek vonzásában él! Az e világi értékek fontosak, de akinek ez elég, az balga ember, mert elmúlik ez a világ!

Ajánlom a Testvéreknek, olvassák el a Prédikátor könyvét a Szentírásból,

akkor világosság lesz mindenkinek a szívében, lelkében!

Elmúlik ez a világ és aki az életét erre a mulandó világra teszi, az idegen a világban, mert a világnak örök értéke van! A rendszer örök! Mi kiemelkedünk a világból. A teremtet világ az Isten törvényei szerint működik, törvényszerűség van, de Isten a világ fölé emeli az embert!

A Szentírásban azt olvassuk: Minden értetek történik! Ti Istené vagytok!

Isten magasra emel bennünket, a világ fölé! Küldetésünk onnan forrászik, hogy meg tudjuk-e jeleníteni ebben a világban az Isten országát, azt az értékrendet, ami a világot olyanná teszi, amilyennek az Isten elgondolta és úgyszintén a mi emberi életünket, emberi kapcsolatunkat.

Isten országának jellemzői: szeretet, béke és öröm!

Ezeket meg tudjuk-e jeleníteni ebben a világban?

A szeretet azt jelenti: Ne tedd a másinak azt, amit nem szeretnél, hogy neked is tegyenek!

Majdnem primitív megfogalmazású. Még Kádár elvtárs is megfogalmazta ezt annak idején: Aki nincs ellenünk, az velünk van! Ennyit még ő is tudott.

A béke azt jelenti, hogy a rosszat nem viszonzzuk rosszal!

Az öröm azt jelenti: Vagy örömet szerzünk egymásnak, vagy egymás életére törünk!

Mindezt meg tudjuk-e jeleníteni ebben a világban? Van-e jövője a kereszténységnek? Van-e jövője a keresztény küldetésnek? Többről van szó, hogy van-e, a jövőről, az emberiség jövőjéről van szó! Ezek az értékek jelen lesznek-e? ***Sajnos, az emberi élet e világi értékelése ijesztő!*** Ez úgy hangzik: Annyit ér az ember, amennyiért eladja magát! Tessék egyszer mérlegelni! Az ember annyit ér a világ szemében, amennyiért eladja magát!

***Az emberi életnek van isteni értékelése!
Annyit ér az ember, amennyit az Isten előtt ér!***

Elgondolkodtató! Sajnos az a baj, hogy még mi keresztények is vegyes értékelésűek vagyunk! Nagyon megcsodáljuk a celebeket és rá se tekintünk az elhagyottakra! Ugyanakkor szeretnénk, ha az Isten szemében is jelentenénk valamit! Ez aztán a teljes kuszaság!

A mai vasárnapon ezekkel a kérdésekkel kell szembesülnünk! Itt többről van szó, mint kereszténységről, mint Egyházzal! Itt az emberről, az ember életéről van szó!

***Ebben a világban, amit az Isten elgondolt,
rendkívüli szerepe van az istenkapcsolatban élő embereknek!***

Elbátortalanodunk, ha arra gondolunk, hogy milyen sokra értékelt bennünket az Isten! Az apostolok is elbátortalanodtak, őket is abból a világból választotta ki az Isten és alkalmatlannak tartották magukat! Mit tudtak megvalósítani! Minket is ebből a világból választ ki az Isten! Ha belegondol, bizony alkalmatlannak tarthatja magát mindegyikünk!

***De nem magunknak kell egyedül ezt a programot megvalósítani!
Ez isteni program! Mi csak felhívást kaptunk, felkérést kaptunk!***

Ha hiszünk abban:

Többet értek ti, mint a madarak az Isten szemében!

Többet értek ti, mint a virágok az Isten szemében!

Ez a döntő! Az Isten szemében!

Akkor tudjuk teljesíteni küldetésünket, ha ennek tudatában vagyunk!

Hallatlan nagy küldetés ez!

Az ember méltóságának igazi megjelenítése ebben a világban!

Furcsa gondolattal fejezem be, mekkora súly ez és ***mekkora feladat ez!*** A napokban talákoztam valakivel, akit nagyon becsülök, nagyon gazdag ember és nagyon sok jót tesz. Mindig azt erősíti, amikor találkozunk: Én hitetlen vagyok. Mindig mondom neki: Te nem vagy hitetlen, aki ennyi jót tesz, az nem lehet hitetlen, te beképzelt, gőgös vagy, mert azt hiszed, hogy Isten nélkül is tudsz ennyi jót tenni. Azt mondta: Én nem hiszek az Istenben, én az Egyházban hiszek! A beképzelt modern ember állandóan azt emlegeti: Egyház, dehogy! Pápaság, papság, egyházi szervezet? Isten! Mindenki istenkedik! Persze olyan istene van, amilyent magának gyárt! Ez nagyon izgalmas válasz volt ettől az embertől, ***ilyen választ én még nem hallottam: Én az Egyházban hiszek, mert az Egyház az egyetlen intézmény a vallások rendszerében, amely a legsajátosabban az emberért van! Döntsük el!***

***Hozzátenném: A világért, az Isten teremtette szép világért vagyunk-e
és egymásért vagyunk-e?***

A választ mindenki csendben fogalmazza meg!